

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Tadeusz
Nazwisko: Gradek
Miejsce urodzenia: Zegartowice
Data urodzenia: 18-05-1928
Imię ojca: Wojciech
Imię matki: Maria
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Tadeusz Gradek był kontrolowany operacyjnie w okresie 1946-1956 przez PUBP/PUdsBP w Myślenicach, jako żołnierz oddziału niepodległościowego "Salwy". Rozpracowanie zakończono w 1956 roku i akta złożono w Archiwum Wydz. X WUdsBP w Krakowie pod dawną sygn. 39213/II. Materiały nie zachowały się.	Akta o dawnej sygn. 39213/II zostały zniszczone. Wpis na podstawie dokumentacji ewidencyjno-kartotecznej.	
Akta kontrolno-śledcze przeciwko Tadeuszowi Gradkowi ps. "Śmiały". Był on żołnierzem organizacji niepodległościowej Jana Dubaniewskiego ps. "Salwa" od września 1946 do dnia zatrzymania. Zatrzymany 26.12.1946 przez PUBP w Limanowej, przewieziony do więzienia przy PUBP w Myślenicach, a następnie do więzienia przy ul. Montelupich w Krakowie. W miejscu zamieszkania została przeprowadzona rewizja domowa i osobista. Postanowienie o jego tymczasowym aresztowaniu wydała 07.02.1947 Wojskowa Prokuratura Rejonowa w Krakowie. Akt oskarżenia sporządził 08.02.1947 oficer śledczy PUBP w Myślenicach Stanisław Biela. Gradek został oskarżony o przynależność do organizacji "Salwy" oraz posiadanie broni. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie. Akta zawierają odpis wyroku WSR w Krakowie z 18.02.1947, kartę informacyjną z więzienia w Rawiczu oraz raport o zarejestrowaniu Tadeusza Gradka w ewidencji ogólnoinformacyjnej WUdsBP w Krakowie. Akta złożono w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie pod dawną sygnaturą 10981/I. Przejrejestrowano 29.03.1971 do sygn. 3122/III.	Akta o sygn. IPN Kr 07/2907 (3122/III).	

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Tadeuszowi Gradkowi ps. "Śmiały". Rozprawa główna odbyła się 17.02.1947. Sąd orzekł w składzie: przewodniczący - por. Włodzimierz Łabaty, ławnicy - sierż. Zbigniew Gworek oraz strz. Stanisław Waziak. Na rozprawie Tadeusz Gradek odwołał zeznania złożone podczas śledztwa, jako wymuszone "przymusem fizycznym". Skazany przez WSR w Krakowie 18.02.1947 na 6 lat więzienia za przynależność do organizacji niepodległościowej J. Dubaniowskiego ps. "Salwa" oraz posiadanie broni. Postanowieniem z 26.03.1947 na podstawie amnestii WSR w Krakowie złagodził Gradkowi karę do 3 lat więzienia. Zwolniony 03.02.1950 z więzienia. "W czasie śledztwa wielokrotnie był brutalnie bity, kopany, skutkiem czego wybito mu dwa zęby. Karę Tadeusz Gradek odbywał w więzieniu w Rawiczu. Mimo poważnej choroby pozbawiony był opieki lekarskiej. Warunki odbywania kary były bardzo ciężkie ze względu na brak odpowiedniego wyżywienia, zagęszczenie w celach, stosowane przez służbę więzienną kary".

Akta o sygn. IPN Kr 110/934 (Sr 192/47).

Księga Główna Więźniów CW w Rawiczu. Przetransportowany 09.06.1947 z więzienia przy ul. Montelupich w Krakowie do CW w Rawiczu. Po wyroku zmniejszającym karę zwolniony z więzienia 03.02.1950.

Akta o sygn. IPN Po 3/35.

Charakterystyka nr 19 dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydż. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Tadeusza Gradka ps. "Śmiały", wywiadowcy w "Żandarmerii" - oddziału Narodowych Sił Zbrojnych, dowodzonego przez J. Dubaniowskiego ps. "Salwa". Skazany przez WSR w Krakowie na 6 lat więzienia. Wg szacunków UB przez cały okres istnienia organizacji "Salwy" należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to organy bezpieczeństwa wkrótce rozpoczęły represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).